

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG IRÁNYMUTATÁSA

az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkében egyes ügykategóriák vonatkozásában meghatározott ügyáttételi mechanizmus alkalmazásáról

(2021/C 113/01)

1. Ez a dokumentum gyakorlati iránymutatást ad a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: összefonódás-ellenőrzési rendelet) 22. cikkében meghatározott ügyáttételi mechanizmusnak a Bizottság általi alkalmazásáról. Célja a mechanizmus alkalmazásának segítése és egyértelműbbé tétele egyes érintett ügykategóriákban.

2. Ez a dokumentum az érintett ügyek tekintetében kiegészíti a Bizottság ügyáttételi közleményét,⁽²⁾ amely általános iránymutatással szolgál az összefonódás-ellenőrzési rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdésében, 9. cikkében és 22. cikkében meghatározott átfogó ügyáttételi rendszerhez.

3. Ez a dokumentum csupán általános iránymutatással kíván szolgálni arról, hogy melyek azok a konkrét ügykategóriák, amelyek alkalmasak az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerinti áttételre; a tagállamok és a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak eldöntésében, hogy egy-egy ügynek kérelmezik-e, illetve elfogadják-e az áttételét.⁽³⁾ A Bizottság ezt az iránymutatást a helyzet alakulása fényében bármikor felülvizsgálhatja. Emellett úgy is dönthet, hogy ezen iránymutatás tartalmát – a 22. cikk szerinti ügyáttételek kapcsán követett módosított megközelítés tapasztalatainak fényében – beépíti az ügyáttételi közleménybe.

4. Ez az iránymutatás értelemszerűen alkalmazandó az EGT-megállapodásban található ügyáttételi szabályokra is.⁽⁴⁾

1. Bevezetés

5. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet a Bizottság kizárólagos hatáskörébe utalja az érintett vállalkozások együttes forgalma alapján meghatározott küszöbértékeket túllépő és ebből következően uniós léptékűnek minősülő összefonódások vizsgálatát. Ezek a küszöbértékek határozzák meg, hogy mikortól tekinthető úgy, hogy egy ügylet piaci hatása túlterjed egy adott tagállam nemzeti területén, és ezért elvben leghatásosabban az EU szintjén

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság közleménye az összefonódási ügyek áttételéről (HL C 56., 2005.3.5., 2. o.). Ez az iránymutatás ennek megfelelően az ügyáttételi közleménnyel együtt értelmezendő. További iránymutatás az Európai Versenyhatóságok (ECA) *Principles on the application, by National Competition Authorities within the ECA, of Articles 4(5) and 22 of the EC Merger Regulation* (Alapelvek az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete 4. cikke (5) bekezdésének és 22. cikkének az ECA keretei között együttműködő nemzeti versenyhatóságok általi alkalmazásához) című dokumentumában (2005) található.

⁽³⁾ Vö. az ügyáttételi közlemény 7. pontjával.

⁽⁴⁾ Az EGT-megállapodáshoz fűzött 24. jegyzőkönyv 6. cikkének (3) bekezdése szerint az egy tagállam által az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke alapján benyújtott ügyáttételi kérelemhez egy vagy több EFTA-oroszág is csatlakozhat, amennyiben az összefonódás érinti az egy vagy több tagország és egy vagy több EFTA-oroszág közötti kereskedelmet, és fennáll a kérelemhez csatlakozó EFTA-oroszágon vagy EFTA-oroszágokon belüli verseny jelentős érintettségének a veszélye.

kezelhető. ⁽⁵⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet emellett a joghatóságot kijelölő kvantitatív küszöbértékek alkalmazásához létrehoz egy olyan korrekciós mechanizmust, amely bizonyos körülmények között lehetővé teszi egy adott ügy áttételét a Bizottság és egy vagy több tagállam között. ⁽⁶⁾ Ez az ügyáttételi rendszer azt hivatott biztosítani, hogy akkor is az arra legalkalmasabb hatóság vagy hatóságok bíráljanak el egy adott összefonódási ügyet, ha az eredetileg nem az ő hatáskörükbe tartozott.

6. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerint egy vagy több tagállam kérelmezheti a Bizottságtól olyan összefonódás részükre történő megvizsgálását, amely nem uniós léptékű, de érinti a tagállamok közötti kereskedelmet, és azzal fenyeget, hogy jelentősen befolyásolja a versenyt a kérelmező tagállam vagy tagállamok területén. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkének megfogalmazása, történeti előzményei és célja, valamint a Bizottság jogérvényesítési gyakorlata alapján egyértelmű, hogy a 22. cikk minden összefonódásra ⁽⁷⁾ alkalmazható, nem csupán azokra, amelyek teljesítik az ügyet áttevő tagállamok joghatósági kritériumait. ⁽⁸⁾
7. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkében meghatározott mechanizmus lehetővé tette a Bizottságnak, hogy a gazdasági ágazatok széles körében – például a nehéziparban, a feldolgozóiparban, a gyógyszerágazatban vagy a digitális szektorban – nagyszámú ügyet vizsgáljon. Ezek között olyan ügyek is szerepeltek, amelyek mélyreható vizsgálatot igényeltek, illetve amelyek jóváhagyásához a feleknek előbb módosítaniuk kellett a felajánlott korrekciós intézkedéseket. ⁽⁹⁾
8. Miközben szinte valamennyi tagállam fokozatosan kiépítette saját nemzeti összefonódás-ellenőrzési rendszerét, a Bizottság az összefonódás-ellenőrzési rendeletben számára biztosított mérlegelési jogkörrel ⁽¹⁰⁾ élve olyan gyakorlatot fejlesztett ki, amely visszatartja a tagállamokat attól, hogy a 22. cikk alapján olyan ügyek áttételét kérelmezzék, amelyekben az érintett ügylet eredetileg nem tartozott a joghatóságuk alá. Ez a gyakorlat részben abból a tapasztalatból táplálkozott, hogy ezek az ügyletek vélhetően általában nincsenek jelentős hatással a belső piacra.
9. Az elmúlt években azonban fokozatosan megnőtt a piacon az olyan vállalkozásokat érintő összefonódások száma, amelyek ugyan az összefonódás időpontjában nem vagy csak csekély forgalommal rendelkeznek, de jelentős szerepet játszanak a piaci versenyben, illetve a jövőbeli fejlődésük folytán ilyen jelentős szerephez juthatnak. Ezek a fejlemények különösen jelentősnek tűnnek a digitális ágazatban, ahol a szolgáltatásokat gyakran a céllal indítják, hogy idővel jelentős felhasználói kört szolgáltassanak meg és/vagy kereskedelmileg értékes adattárat hozzanak létre, és csak ennek elérése után fognak hozzá a tevékenység nyereségessé tételéhez. Hasonlóképpen a gyógyszeriparban és más olyan ágazatokban, amelyekben az innováció fontos versenyparaméter, több olyan ügyletre is sor került, amelyben kutatási-fejlesztési projekteket végrehajtó, nagy versenypotenciállal rendelkező, innovatív vállalkozások vettek részt, és ezek a vállalkozások még az innovációs tevékenységüket sem fejezték be, nemhogy kereskedelmileg hasznosították volna azt. Hasonló megfontolások érvényesek azokra a vállalkozásokra, amelyek versenyszempontból értékes javakhoz, például nyersanyagokhoz, szellemi tulajdonhoz fűződő jogokhoz, adatokhoz vagy infrastruktúrához férnek hozzá, vagy ilyen javakra hatást gyakorolnak.
10. Mindezek figyelembevételével a Bizottság az uniós összefonódás-ellenőrzés eljárási és joghatósági kérdéseiről készített értékelésében ⁽¹¹⁾ megvizsgálta az uniós összefonódás-ellenőrzési rendeletben meghatározott forgalomalapú joghatósági küszöbértékek hatékonyságát. Megállapította, hogy miközben ezek a küszöbértékek az összefonódás-ellenőrzési rendeletben meghatározott ügyáttételi mechanizmussal kiegészítve általában eredményesnek bizonyultak az EU belső piacon folyó versenyre jelentős hatást gyakorló ügyletek ellenőrzés alá vonásában, több olyan határon átvívelő ügyletre is sor került, amelynek ilyen jellegű hatása potenciálisan szintén jelentős lehet, mégis elkerülte mind a Bizottság, mind pedig a tagállamok vizsgálatát. Ilyen ügyletekre különösen a digitális ágazatban és a gyógyszeriparban került sor.

⁽⁵⁾ Vö. az összefonódás-ellenőrzési rendelet 1. cikkével. Az uniós léptékű, azaz a forgalomra vonatkozó küszöbértékeket túllépő összefonódások a Bizottság kizárólagos hatáskörébe tartoznak. A küszöbértékeket el nem érő összefonódások a nemzeti jogban meghatározott joghatósági szabályok függvényében a tagállamok hatáskörébe tarthatnak.

⁽⁶⁾ Vö. az összefonódás-ellenőrzési rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdésével, 9. cikkével és 22. cikkével.

⁽⁷⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikkében meghatározottak szerint.

⁽⁸⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke azokban az esetekben is alkalmazható, ha az ügyet áttevő tagállam nem hozott létre külön nemzeti összefonódás-ellenőrzési rendszert.

⁽⁹⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja, illetőleg 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 6. cikkének (2) bekezdése és 8. cikkének (2) bekezdése alapján.

⁽¹⁰⁾ Vö. az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkének (3) bekezdésével. Lásd még az ügyáttételi közlemény 7. pontját.

⁽¹¹⁾ Lásd: a Bizottság szolgálati munkadokumentuma, 2021. március 26.

11. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a probléma kiküszöbölését segítheti az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke alkalmazásának újraértékelése. A fenti megfontolások fényében a Bizottság arra törekszik, hogy – bizonyos esetekben – bátorítsa és elfogadja a tagállamoktól érkező ügyátvételi kérelmeket, különös tekintettel azokra az esetekre, amikor az ügyet áttenni kívánó tagállam nem rendelkezik eredeti joghatósággal az adott ügy vizsgálatára (de a 22. cikkben foglalt kritériumok teljesülnek). A Bizottság által követett megközelítés e módosulása lehetővé fogja tenni a Bizottság és a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a Bizottság azokat a további ügyleteket is megvizsgálja, ⁽¹²⁾ amelyeknek indokolt az összefonódás-ellenőrzési rendelet szerinti vizsgálata, miközben az ilyen vizsgálatot nem igénylő ügyletekre továbbra sem vonatkozik bejelentési kötelezettség. A jelenlegi gyakorlat e módosulása nem igényli az összefonódás-ellenőrzési rendelet érintett rendelkezéseinek módosítását.

12. Ez az iránymutatás jelzésekkel kíván szolgálni arra nézve, hogy az ügyek mely kategóriái lehetnek alkalmasak az áttételre azokban a helyzetekben, amikor az ügylet az ügyet áttenni kívánó tagállam(ok) területén nem bejelentésköteles, azaz azokra a kritériumokra nézve, amelyeket a Bizottság figyelembe vehet ezekben a helyzetekben akkor, amikor bátorítja vagy elfogadja az ügyátvételt. Ez a dokumentum egyben egyes eljárási kérdésekben is szolgál iránymutatással. Összességében tehát az iránymutatás növelni kívánja az átláthatóságot, a kiszámíthatóságot és a jogbiztonságot az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkének szélesebb körű alkalmazásával összefüggésben.

2. Az ügyet áttevő tagállam(ok) joga szerint nem bejelentésköteles ügyek áttételére vonatkozó irányelvek

2.1. Jogi követelmények

13. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerint ahhoz, hogy egy vagy több tagállam egy ügyet áttegyen a Bizottsághoz, két jogi követelménynek kell teljesülnie. Az összefonódásnak:

- i. hatással kell lennie a tagállamok közötti kereskedelemre; és
- ii. azzal kell fenyegetnie, hogy jelentősen befolyásolja a versenyt a kérelmező tagállam vagy tagállamok területén.

14. Az első kritériummal összefüggésben az ügyátvételi közlemény elmagyarázza, hogy az összefonódás teljesíti a követelményt, ha valószínűleg felismerhető hatással van a tagállamok közötti kereskedelem rendszerére. ⁽¹³⁾ A „kereskedelem” fogalma minden határokon átvélő gazdasági tevékenységet magában foglal, és azokra az ügyekre terjed ki, amelyek esetében az ügylet befolyásolja a piaci verseny struktúráját. A Bizottság ezzel összefüggésben azt vizsgálja különösen, hogy az ügylet kihat vagy kihat-e akár közvetlenül, akár áttételesen a tagállamok közötti kereskedelem szerkezetére. A szóba jövő konkrét szempontok közé tartozhat az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek helye, a kérdéses termékek vagy szolgáltatások hozzáférhetősége vagy kínálata, a több tagállamra kiterjedő adatgyűjtés, illetve az olyan K+F-projektek kidolgozása és megvalósítása, amelyek eredményei (ideértve a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat is) a projekt sikeres befejezése esetén több tagállamban is alkalmasak lehetnek a kereskedelmi hasznosításra.

15. A második kritériumot illetően az ügyátvételi közlemény szerint az ügyet áttenni kívánó tagállamnak tulajdonképpen azt kell bizonyítania egy előzetes vizsgálat alapján, hogy valós kockázata van annak, hogy az ügylet jelentős mértékű káros hatást fejt ki a versenyre, és ezért szigorú vizsgálatot igényel. Ez az előzetes vizsgálat alapulhat olyan, első látásra meggyőző bizonyítékokon, amelyek a versenyre gyakorolt jelentős mértékű káros hatásról tanúskodnak, ugyanakkor nem hat ki a részletes vizsgálat kimenetelére. ⁽¹⁴⁾ A horizontális ⁽¹⁵⁾ és a nem horizontális ⁽¹⁶⁾ összefonódásokra vonatkozó bizottsági iránymutatás útmutatással szolgál arra nézve, hogy a Bizottság hogyan értékeli az összefonódásokat azokban az esetekben, amikor az érintett vállalkozások ugyanazon az érintett piacon versenyben vannak vagy lehetnek egymással, illetőleg amikor az érintett vállalkozások eltérő érintett piacokon működnek. Az ezen iránymutatás tárgyát képező ügyek értékelésével összefüggésben annak eldöntéséhez, hogy egy ügylet fenyeget-e azzal, hogy jelentősen befolyásolja a versenyt, releváns szempont lehet egyebek mellett, hogy az érintett vállalkozások valamelyike erőfölényre tesz-e szert vagy megerősíti-e erőfölényét; hogy az összefonódás egy fontos versenytárs kiiktatását eredményezi-e, ideértve azt az esetet is, ha az összefonódás a piacon nemrégiben

⁽¹²⁾ Ahogyan azt az ügyátvételi közlemény elmagyarázza (vö. 45. lábjegyzet), a Bizottság az összefonódást az ügyátvételt kérelmező tagállamok kérelmére és nevében vizsgálja. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke ezért úgy értendő, hogy a Bizottság az összefonódásnak az adott tagállamok területén kifejtett hatását köteles vizsgálni. A Bizottság nem vizsgálja az összefonódás azon tagállamok területén kifejtett hatását, amelyek nem csatlakoztak a kérelemhez, kivéve abban az esetben, ha ez a vizsgálat szükséges annak megállapításához, hogy az összefonódás milyen hatást fejt ki a kérelmező tagállam területén (például akkor, ha a földrajzi piac az ügy átételét kérelmező tagállam vagy tagállamok területén kívülre is kiterjed).

⁽¹³⁾ Az ügyátvételi közlemény 43. pontja.

⁽¹⁴⁾ Vö. 44. pont.

⁽¹⁵⁾ Iránymutatás a horizontális összefonódásoknak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet alapján történő értékeléséről („a horizontális összefonódásokra vonatkozó iránymutatás” – HL C 31., 2004.2.5., 5. o.).

⁽¹⁶⁾ Iránymutatás a nem horizontális összefonódásoknak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet alapján történő értékeléséről („a nem horizontális összefonódásokra vonatkozó iránymutatás” – HL C 265., 2008.10.18., 6. o.).

megjelent vagy a jövőben megjelenő versenytársat iktat ki vagy két fontos innovátor összefonódásában áll; hogy csökken-e a versenytársak képessége és/vagy ösztönzőtsége a versenyre, ideértve azt az esetet is, ha az összefonódás a beszállítói forrásokhoz vagy a piacokhoz való hozzáférés akadályozásával nehezíti a piacra való belépést vagy a piaci terjeszkedést; vagy hogy az összefonódás árukapcsoláson, csomagban történő értékesítésen vagy más versenykorlátozó magatartásformán keresztül kihat-e a versenytársak azon képességére vagy ösztönzőtségére, hogy érvényesítsék a másik piacon megszerzett kedvező helyzetüket.

16. A Bizottság mindkét kritérium vizsgálatokor különös hangsúlyt helyez az összefonódás-ellenőrzés keretében végzett vizsgálatok előrettekintő jellegére.
17. A két kritérium vizsgálata biztosítja, hogy az ügyletek megfelelő mértékben kapcsolódjanak az EU-hoz és az ügylet áttenni kívánó tagállam(ok)hoz.

2.2. További figyelembe vehető szempontok

18. Ahogyan azt a Bizottság az ügyáttételi közleményben jelezte, annak vizsgálatokor, hogy mérlegelési jogkörükkel élve kérelmezzék-e, illetve elfogadják-e egy adott ügy áttételét, a tagállamoknak és a Bizottságnak figyelemmel kell lenniük arra az igényre, hogy az ügylettel érintett valamennyi piacon biztosítani kell a tényleges versenyt. ⁽¹⁷⁾
19. Az ügyáttételi közleményben meghatározott elveken ⁽¹⁸⁾ túlmenően a 22. cikk szerinti ügyáttétel összefüggésében megemlítendő, hogy az ügylet áttenni kívánó tagállam joga szerint nem bejelentésköteles összefonódások közül általában azok esetében indokolt az ügyáttétel, amelyek olyan ügyletet érintenek, amelyben a részt vevő vállalkozások legalább egyike által bonyolított forgalom nem tükrözi a vállalkozás tényleges vagy jövőbeli versenyképességét. Ez az eset áll fenn például akkor, ha a vállalkozás: 1. olyan induló vagy a piacra nemrégiben belépett, jelentős versenyképességgel rendelkező vállalkozás, amely még nem alakított ki vagy nem alkalmaz jelentős bevételt biztosító üzleti modellt (vagy az ilyen üzleti modell alkalmazásának kezdeti stádiumában van); 2. fontos innovátor, vagy potenciálisan fontos kutatást folytat; 3. akár ténylegesen, akár potenciálisan fontos versenyerőt képvisel; ⁽¹⁹⁾ 4. versenyszempontból jelentős javakhoz (például nyersanyagokhoz, infrastruktúrához, adatokhoz vagy szellemi tulajdonhoz fűződő jogokhoz) fér hozzá; és/vagy 5. olyan termékeket vagy szolgáltatásokat kínál, amelyek fontos inputnak/alkatrésznek számítanak más ágazatokban. Vizsgálatában a Bizottság emellett figyelembe veheti, hogy az eladó által kapott ellenszolgáltatás értéke különösen nagy-e a célvállalkozás jelenlegi forgalmához viszonyítva.
20. A fenti felsorolás pusztán illusztratív célokat szolgál. Nem korlátozódik egy vagy több konkrét gazdasági ágazatra, és semmilyen módon nem tekinthető teljesnek.
21. Miközben az ügy áttétele kapcsán be kell tartani a 22. cikkben előírt határidőket, a tagállam már lezárt ügyletek vonatkozásában is kérelmezhet ügyáttételt. ⁽²⁰⁾ Ugyanakkor az ügylet lezárása óta eltelt időt a Bizottság figyelembe veheti azok között a szempontok között, amelyeket megfontol, amikor az ügyáttételi kérelem elfogadása vagy elutasítása kapcsán gyakorolja mérlegelési jogkörét. Bár az értékelés eseti alapon történik, a Bizottság általában nem tart alkalmasnak az áttételre olyan ügyletet, amelyek esetében az összefonódás lezárása óta több mint hat hónap eltelt. Ha az összefonódás lezárásáról nem áll rendelkezésre nyilvánosan hozzáférhető információ, a hat hónapot attól az időponttól kell számítani, amikor az EU-ban nyilvánosan hozzáférhetővé váltak az összefonódás lényeges adatai. Kivételes esetekben ugyanakkor – például a felmerülő versenyyagályok súlyára vagy a fogyasztókra kifejtett lehetséges káros hatás mértékére való tekintettel – később is indokolt lehet az ügyáttétel.
22. Végezetül az ügyáttétel elfogadása ellen szólhat, ha az ügyletet egy vagy több tagállamban már bejelentették, és ezek a tagállamok nem kérelmezték ügyáttételt, illetve nem csatlakoztak az ügyáttételi kérelemhez. A Bizottság mindazonáltal az összes szóba jövő körülmény figyelembevételével hozza meg döntését, ideértve az előző pontban említett lehetséges káros hatás mértékét és az érintett piacok földrajzi kiterjedését is.

⁽¹⁷⁾ Az ügyáttételi közlemény 8. pontja.

⁽¹⁸⁾ Vö. 45. pont.

⁽¹⁹⁾ A horizontális összefonódásokra vonatkozó iránymutatás 37. és 38. pontja értelmében.

⁽²⁰⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet ezt a lehetőséget a 22. cikk (4) bekezdésében ismeri el.

3. Eljárási kérdések

23. A Bizottság szorosan együtt fog működni a tagállami illetékes hatóságokkal azoknak az összefonódásoknak az azonosításában, amelyek potenciálisan alkalmasak lehetnek az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerinti ügyáttételre, de nem teljesítik az irányadó nemzeti jog szerinti joghatósági kritériumokat. Ennek érdekében információcserét folytathat a nemzeti versenyhatóságokkal. ⁽²¹⁾ Az információcsere során a Bizottság az alkalmazandó jogszabályi előírásoknak megfelelően gondoskodik a bizalmas adatok védelméről. ⁽²²⁾
24. Előfordulhat, hogy az összefonódásban részt vevő felek önként jelentkeznek a tervezett ügyletre vonatkozó információkkal. Ilyen esetekben a Bizottság már idejekorán jelezheti a feleknek, hogy álláspontja szerint az összefonódás valószínűleg nem alkalmas az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerinti ügyáttételre, amennyiben ennek előzetes kimondásához a felek elegendő információt szolgáltatnak.
25. Harmadik felek a Bizottsághoz vagy a tagállami illetékes hatóságokhoz fordulhatnak, ha tájékoztatást kívánnak adni olyan összefonódásokról, amelyek véleményük szerint alkalmasak lehetnek az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke szerinti ügyáttételre. Ahhoz, hogy a Bizottság és a tagállami illetékes hatóságok megítélhessék az ügylet alkalmasságát az ügyáttételre, a harmadik feleknek – a rendelkezésükre álló információk szabta keretek között – elegendő információt kell szolgáltatniuk annak előzetes értékeléséhez, hogy teljesülnek-e az ügyáttétel kritériumai. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke nem kötelezi eljárára sem a tagállami illetékes hatóságokat, sem a Bizottságot a hozzájuk forduló harmadik felek által szolgáltatott információk alapján.
26. Ha a Bizottságnak olyan összefonódás jut a tudomására, amely a megítélése szerint teljesíti az ügyáttétel kritériumait, tájékoztathatja erről a potenciálisan érintett harmadik országot vagy országokat, és felkérheti őket az ügyáttétel kérelmezésére. ⁽²³⁾ Ilyenkor a tagállami illetékes hatóságok döntenek arról, hogy kívánnak-e benyújtani ilyen kérelmet.
27. Az ügyáttételi kérelem vizsgálatáról a Bizottság a lehetőség szerint haladéktalanul tájékoztatja az ügyletben részt vevő feleket. ⁽²⁴⁾ Miközben ez a tájékoztatás nem kötelezi az érintett vállalkozásokat az ügylet végrehajtásával kapcsolatban semmilyen lépés megtételére vagy meg nem tételére, ⁽²⁵⁾ az érintett vállalkozások dönthetnek úgy, hogy meghozzák az általuk szükségesnek tartott intézkedéseket, például az ügyáttételi kérelem elfogadására vonatkozó döntésig elhalasztják az ügylet végrehajtását.
28. Ha nincs bejelentési kötelezettség, az ügyáttétel iránti kérelmet legkésőbb 15 nappal azt követően kell benyújtani, hogy a tagállamnak más módon tudomására hozták az összefonódást. ⁽²⁶⁾ A „tudomására hozták” fordulat úgy értendő, hogy a tagállam elegendő információt kapott annak előzetes értékeléséhez, hogy teljesülnek-e az ügyáttétel kritériumai. ⁽²⁷⁾
29. A Bizottság az ügyáttétel iránti kérelemről – annak benyújtása után haladéktalanul – tájékoztatja a tagállamokat és az érintett vállalkozásokat. Más tagállamok a Bizottság által az eredeti kérelemről küldött tájékoztatás után legfeljebb 15 nappal csatlakozhatnak az eredeti kérelemhez. ⁽²⁸⁾ A Bizottság arra bátorítja a tagállamokat, hogy minél előbb tájékoztassák egymást és a Bizottságot arról, hogy csatlakozni kívánnak-e az ügyáttétel iránti kérelemhez. ⁽²⁹⁾

⁽²¹⁾ Az ügyáttételi közlemény 53. és azt követő pontjai. Lásd még az ECA-alapelvek 3., 20., 23. és 26–29. pontját.

⁽²²⁾ Az ügyáttételi közlemény 57. és 58. pontja. Lásd még az ECA-alapelvek 34. pontját.

⁽²³⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkének (5) bekezdése. Lásd még az ECA-alapelvek 22. pontját.

⁽²⁴⁾ Az ECA-alapelvek szerint a közös ügyáttételi kérelem vizsgálatáról a nemzeti versenyhatóságoknak mihamarabb tájékoztatniuk kell az ügyletben részt vevő feleket (vö. 25. pont).

⁽²⁵⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 7. cikkében előírt felfüggesztési kötelezettség csak attól a naptól áll fenn, amikor a Bizottság tájékoztatja az érintett vállalkozásokat a kérelem benyújtásáról, és csak akkor, ha az összefonódást a felek még nem hajtották végre. Lásd az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke (4) bekezdésének első albekezdését.

⁽²⁶⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke (1) bekezdésének második albekezdése. Lásd még az ügyáttételi közlemény 50. pontját.

⁽²⁷⁾ Vö. az ügyáttételi közlemény 43. lábjegyzetével. Lásd még az ECA-alapelvek 31. pontját.

⁽²⁸⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikkének (2) bekezdése. Lásd még az ügyáttételi közlemény 50. pontját és az ECA-alapelvek 24. pontját.

⁽²⁹⁾ Az ECA-alapelvek 24. pontja.

30. A Bizottság legkésőbb a tagállamok számára az ügyátvételi kérelemhez való csatlakozásra rendelkezésre álló 15 napos határidő lejártát követő 10 munkanapon belül dönthet az összefonódás vizsgálatáról, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az hatással van a tagállamok közötti kereskedelemre, és azzal fenyeget, hogy jelentősen befolyásolja a piaci versenyt a kérelmező tagállam vagy tagállamok területén. Ha a Bizottság ezen a határidőn belül nem hoz döntést, az úgy tekintendő, hogy az összefonódásnak a kérelemmel összhangban történő vizsgálata mellett döntött. ⁽³⁰⁾
  31. Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 7. cikke szerinti felfüggesztési kötelezettség akkor áll fenn, ha az összefonódást nem hajtották végre addig az időpontig, amikor a Bizottság tájékoztatta az érintett vállalkozásokat az ügyátvétel iránti kérelem benyújtásáról. ⁽³¹⁾ A felfüggesztési kötelezettség megszűnik, ha a Bizottság a későbbiekben úgy dönt, hogy nem vonja vizsgálat alá az összefonódást.
-

⁽³⁰⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke (3) bekezdésének első albekezdése.

⁽³¹⁾ Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 22. cikke (4) bekezdésének első albekezdése.